

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Марина Кљајић,
- сви оптужени,
- и браниоци:
  - адв. Бранкица Мајкић - бранилац опт. Деветака и Девчића,
  - адв. Марија Ивановић - бранилац опт. Радојчића,
  - адв. Војислав Вукотић - бранилац опт. Крњајића,
  - адв. Бранко Лукић - бранилац опт. Миодрага Димитријевића и Влајковића,
  - адв. Јасмина Живић - бранилац опт. Перића,
  - адв. Бранко Димић, бранилац опт. Јосиповића и Николајидиса по решењу председника суда,
  - адв. Гордана Живановић - бранилац опт. Јована Димитријевића,
  - адв. Слободан Живковић - бранилац оптужених Стојановића и Бачића,
  - адв. Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Косијера и Стевановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николајидис, реците ми, послали сте поднесак да Ви намете пара за адвоката, а јуче сте доставили пуномоћје да ангажујете адвоката, па да ли можемо да констатујемо да отказујете пуномоћје том Браниславу Манићу и да сте сагласни да Вас брани овај постављени адвокат по службеној дужности?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја се слажем са Вама, како год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа са мном да се сложите. Ви сте јуче пуномоћје доставили да Вас брани адвокат, који нити се појављује у судници.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам пара да га плаћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда отказујете пуномоћје том адвокату да Вас не брани, јер мени егзистира да имате ангажованог браниоца који не долази.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Небитно је, ја уопште нећу да учествујем у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није небитно, реците ми за тог адвоката, хоће да Вас брани или неће, тај Бранислав Манић?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Оптужени Александар Николајидис изјављује да нема средстава да плаћа адвоката Манића по пуномоћју које је јуче доставио суду и да га неће бранити тај адвокат.

Приступили су и сведоци Иван Ненадовић, Драган Стојановић и Горан Вукадиновић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес се наставља у 14 часова и 44 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ИВАН НЕНАДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Ненадовићу.

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци, од оца Миленка, по занимању саобраћајни полицајац, адреса Ваљево, Суворорска 208, место рођења Љубовија, 1969. годиште?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству или завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико је би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Иван Ненадовић, са личним подацима као на записнику из истраге, Ки.В.7/07 од 25.07.2007. године, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица која сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, онда убиства, телесна повређивања и противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Ви сте већ давали исказ 25. јула 2007. године пред истражним судијом овог суда. Да ли остајете при том исказу који сте дали?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је бранилац оптуженог Јосиовића предложио за сведока, па ће он први да Вам поставља питања. Изволите.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Господине Ненадовићу, причамо о овим догађајима у Ловасу 17. и 18. октобар и о овом догађају када су страдали цивили у детелини. У својој изјави рекли сте да остајете при тој изјави, Ви сте објаснили да нисте били том приликом на тој детелини и ја ћу Вас питати у вези онога што се дешавало касније иза тога. Када се војска вратила у школу, да ли сте од било ког војника из чете чули да је говорио о том догађају, у смислу, да ли је помињао да је Јосиповић нешто у том догађају командовао, водио, да ли је имао учешће у организацији тог догађаја, да ли сте чули било шта слично?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, господине Ненадовићу, за тај период када сте били Чаковци, прво Товарник, Чаковци, Ловас, Ви сте били у Јосиповићевој групи. Да ли је икада Дарко Перих директно нешто наређивао?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана, кажете, били сте на стражи када је део Вашег вода отишао на ту локацију.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Не буквално на стражи, више би се рекло да је то било обезбеђење објекта, односно пошто је то било у школској згради, учионица и где је наш вод био смештен, значи то је било обезбеђење значи објекта где су биле наше ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је то одредио, како се то десило да Ви нисте отишли тамо, ко је то одредио да Ви одете тамо на обезбеђење објекта, а да други оду на ту?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Ја претпостављам, пошто сам ја тада био релативно млад, неких 19-20 година и релативно кратко време у тој јединици, тек сам ступио у ту јединицу, то је била територијална одбрана, Јосиповић ме је оставио највероватније због тога због својих година, једноставно најлакши задатак који је могао у том тренутку да ми додели, то је било обезбеђење. Ја мислим да сам био са још једним припадником те јединице, Милош да се звао, не могу да се сетим пошто сам, кажем, кратко време био у тој јединици и нисам успео да запамтим како се презивао, прошло је много времена. Нас двојица смо били у обезбеђењу тог објекта, односно учионице у којој су ствари биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли се сећате да је неко причао, да је долазило до неког одбијања наређења, да је било таквих ствари?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: У вези?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог одласка дела Вашег вода и Ваше чете на овај догађај на такозваном минском пољу где су неки људи страдали?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Па не могу се сетити тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали од људи из Вашег вода, шта се то десило тамо, да ли Вам је неко причао шта је то било?

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Колико се сећам, после толиког протока времена, то су ствари које човек покушава и да заборави. Нормално да сам сазнао, информацију сам добио да је дошло до погибије, да су неки људи изгинули на минском пољу. Значи нешто детаљније, нисам присуствовао тим догађајима, значи у сваком случају, када се јединица вратила, дошао сам до информација да је било погибије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, да ли има питања, од оптужених, нема нико више питања, је ли тако? Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, да уђе овај други сведок Драган Стојановић.

Сведок ИВАН НЕНАДОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Стојановићу.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци су, од оца Тодора, инжењер технологије, Ваљево, Ослободиоци Ваљева 45.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, 25, рођени сте 1954. године у Чачку, са окривљенима несродни. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас, изволите.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Драган Стојановић, са личним подацима као на записнику из истраге, Ки.В.7/07 од 04.09.2007. године са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се поступак против четрнаест лица које Вам је истражни судија прочитао у истрази, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас, у октобру и новембру 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу и страдање цивила при овом догађају.

Ви сте већ давали исказ пред истражним судијом 04.09.2007. године у вези овога. Остајете ли при овом исказу?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац оптуженог Јосиповића Вас је предложио за сведока, прво ће Вас он испитивати, а онда ако има још питања од стране других учесника. Изволите.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Господине Стојановићу, реците ми, Ви сте у овој Вашој изјави за коју сте сада рекли да остајете при њој, објаснили

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

сте да нисте били присутни том догађају у детелини када су изгинули цивили.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Нисам.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Након тог догађаја, када се војска вратила у школу, да ли сте од било кога ко је тамо био, да ли сте чули причу о томе како је Јосиповић у том догађају, том приликом нешто командовао, наређивао, било војсци, било цивилима?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да нисам чуо да је Јосиповић било коме шта, ако ме питате за те људе ако су тамо негде, ја доиста не знам где и шта, овај, изгинули, да је он учествовао у томе, мислим да нисам чуо.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у свом исказу рекли да сте те ноћи стражарили, а хоћете ли ми рећи, где сте стражарили те ноћи, уочи?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да је то било двориште где су била возила паркирана иза школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А рекли сте у свом исказу да је тај дан био огаван. Да ли можете да ми објасните, зашто сте то рекли?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не тај дан, не знам да ли сте добро прочитали или да ли сам добро рекао, не тај дан, сви дани су били огавни, сви, буквално сви. Мени је тај део живота огаван, ако ме питате о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нисте мислили на то вече или евентуално на још неки дан?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не, све што се дешавало те године или тих година према мени или према другим људима, који су на неки од начина били увучени у те догађаје. Говорим о ономе да сам ја као и други добио позив и да сам се одазвао и тако даље, то су ти догађаји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду, кажите ми само, да ли познајете Зорана Иванковића?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да сам се и са њим упознао тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је сведочио јуче овде и он је причао о томе, да сте и Ви ишли са свим осталима и са њим, да је био поред Вас.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да је погрешно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то, кажете, били сте на стражи ту ноћ. Ко Вас је одредио да идете на стражу?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Е тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас иначе одређује да идете на стражу?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Дозволите само дигресију, ако пратите како је истурена војска, одељење, па вод и тако даље и тако даље, у одељењу постоји десетар. Међутим, ми смо били нека група, не

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

знам ни ја 24 нас, ко је шта ту био, ја се сада стварно не сећам, ко је био десетар, ко је био, знам да је био, овај, те командир те неформалне јединице Јосиповић, али ко даље, е стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко Вас је послао на стражу?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је икада Дарко Перић, да ли знате ко је Дарко Перић?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је то онај који је био или први или главни, како се већ зове, главнокомандујући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант одреда, да ли је икада он Вама директно давао неке задатке везано, такве природе да идете на стражу, да идете у неку акцију?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не, мислим да нисам са њим контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у Чаковцу, ни у Ловасу?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Бар се ја не сећам, али мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, рекли сте да сте чули да Јосиповић тог дана није нешто командовао, на питање браниоца, је ли тако*

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Мислим да није учествовао у свему томе, у оном смислу, ако смо говорили о устројству војске, како би командир вода или чете или како се то звало више, ја не знам, како су мене учили, требало да командује. Јосиповић уопште није учествовао у томе, у том смислу, мислим, не само тада, ево зашто Вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, једно је мислити, а друго шта се десило, односно шта сте Ви чули пошто нисте били тамо?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Ево сада ћу да покушам, па ја нисам чуо од никога да је Јосиповић било коме наредио било шта тог типа. Ево зашто то говорим – увек су нас учили да старешине имају свој неки простор где доносе неке одлуке, нешто, то је та ЈНА, ја сам припадник ЈНА, шта ја могу. А Јосиповић је спавао са нама, ми смо спавали у простору где смо се затекли, оно што је он чуо, чули смо и ми. Да ли је он имао неки тајни или други овај, али мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога Ви то чујете да он тамо ништа није наређивао, ко Вама то прича?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Људи који су се вратили потресени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта они кажу, ко је наређивао?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Е то ја нисам успео да схватим, јер у том селу, у том месту, било је неке две, три војске, чије, ја не знам, ми смо били једна. Ко је још био, да ли територијална одбрана, да ли ко, ја више не знам, ни ко је ту био главни, нити ко је шта радио, то ја никако нисам успео да схватим.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта да схватите, шта они Вама причају, шта су Вам рекли?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Оно што сам чуо, то је да су их довели до неког, говоримо о војницима, о припадницима исте јединице у којој сам ја био, око неког простора који је био миниран, да ти који су били присутни у неком од тих, неког растојања, да је почело пуцање и да су се одмах склонили. Шта се даље дешавало, ко коме, ја то даље не знам, чуо сам само да их је било много, много, да је било панике, да је било страха, да је неко од њих и рањен, ја не знам ко, не знам ни шта и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Ја морам да признам да ми није логично то што причате. Када се деси, не дај боже, саобраћајка, убиство, на пример, рецимо, нешто на улици, обично ако се прича о томе након догађаја, прича се ко је нешто урадио, а не ко није. Значи, када се нешто деси, ако већ крене прича, каже, урадио је тај, а нико не каже, е није урадио овај, није онај, па тако и ово, уопште ми није јасно. Када се они враћају, када се то завршило, шта сада сви кажу, није, командовао је Јосиповић или причају, ма знамо ко је или ништа не причају. Шта од та три је тачно?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Рекли сте када се деси саобраћајка, ја гледам да окренем леђа, ако ми верујете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: То сам само сликовито покушала да Вас питам.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: И ја Вам одговарам сликовито, једноставно сам покушао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Да ли се причало или није?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Шта?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па о томе, ко је командовао или се причало ко није командовао, нисам схватила, да ли се на крају причало када су се вратили?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Ја нити сам питао, нити сам чуо да ли је причано о томе, ко је командовао кокретно, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А шта сте чули, да није Јосиповић, то сте чули да није он?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Ја само кажем са оним људима са којима сам разговарао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Шта сте разговарали, ко није?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Не разумем, зато Вас и питам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Са којима сам разговарао, покушао сам да само чујем шта се десило и сазнао сам да су војска и неки људи наведени на минско поље или ушли у минско поље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Добро, то смо чули, да ли сте чули, ко је то командовао, или је неко рекао, није то Јосиповић?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Да ли сте помињали уопште у том разговору Јосиповића?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: А нико ни њега није помињао?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Нико, у оној групи у којој сам ја био, односно где је командовао Јосиповић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Значи, ни о томе се није разговарало.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам, ја сам избегавао да разговарам, јер ми је било стало само да се склоним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Ви практично и немате сазнања ни ко није ни ко јесте?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Оно што имам, ја сам рекао, да то личило на ништа, најмање на војску.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Не, Ви нисте били тамо на терену, причамо само о ономе шта сазнајете када се враћате?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Ја тада нисам био тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Да, и када се они враћају, Ви уствари не сазнајете ни ко није ни ко јесте, је ли тако?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: У принципу, нисам сазнао ко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУ КОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, само идемо редом, ако пуномоћник оштећених нема питања, је ли тако, браниоци ових оптужених даље немају? Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Стојановићу, Ви сте били, рекосте на стражи тамо, овај у дворишту, је, ли тако, ако сам Вас добро разумео? Да ли је то тачно?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сада бих Вас ја питао, да ли сте Ви тамо на том месту стражарском чували, односно обезбеђивали да војска не побегне у град или нешто слично или сте, пак, радили нешто друго, или сте чували објекат да неко не уђе у њега или неки непозвани или тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Стражарска је дужност, зна се шта је стражарска дужност, барем мене су учили тако, не дозволити онима који нису из тога да уђу, то је све.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи да не уђу у објекат они који непозвани људи, је ли тако?

Сведок ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ: Тако је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, следећи сведок Горан Вукадиновић.

СВЕДОК ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Вукадиновићу.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Добар дан..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите овде, име оца?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Божидар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви по занимању?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Војну академију сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, година рођења?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: 1969. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Шибеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Пребивалиште, Нови Сад, Сељачких буна број 75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли у неком сродству са овде оптуженима Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у завади са неким од њих?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Горан Вукадиновић, од оца Божицара, завршио Војну академију, рођен 1969. године у Шибенику, са пребивалиштем у Новом Саду, ул. Сељачких буна 75, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се поступак против овин четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у Хрватској у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилс у овом периоду у селу и догађаји на такозваном минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Вас је бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића, адвокат Бранкица Мајкић предложила за сведока да сте у једном периоду који третира и наша оптужница, били тамо у Ловасу. Испричајте нам шта знате у вези, када сте дошли, откуда Ви тамо, све што Вам је познато и ово што је предмет оптужбе, да ли имате неких сазнања у вези тога, да ли познајете неког од оптужених, кога познајете, под којим околностима сте се упознали. Изволите.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Дошао сам на простор Источне Славоније, Барање и Западног Срема 02.11.1991. године, као припадник Министарства унутрашњих послова Градског СУП-а Београд. Наиме, нас четрдесетак полицајаца је упућена на простор Илока, дошли смо у уствари у Илок. Ту је задатак био наш да у неком периоду који буде претходио, успоставимо цивилну власт, односно да се полиција максимално укључи у рад и да овај, на неки начин започне нормални живот. У Илоку сам провео неке две недеље на раду и тада сам добио наређење од командира Станице милиције Душана Кнежевића да заједно са још десетак полицајаца негде средином новембра месеца 1991. године отпутујемо у Ловас и да у Ловасу са већ постојећим снагама полицијским, овај, оформимо, односно већ постојећу, оформимо одељење милиције, успоставимо рад. Ја сам тамо упућен у својству оперативног радника за обраду општег криминала. Доласком у Ловас, затекао сам Милошевић Душана, самосталног инспектора милиције који је био командир одељења милиције, затим Радованац Душана који је био у једној улози заменика, односно оперативног радника, Девчић Милана сам затекао такође, он је био ту

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

у својству оперативног радника и још неколико мештана који су били у својству полицајаца. Боравио сам, мој боравак је у Ловасу био у периоду значи средина новембра и наредне отприлике, три, три и по недеље, ја сам се задржао у Ловасу и после тога сам, овај, по наређењу командира враћен у Станицу милиције Илок, где сам наставио даље радити.

У том периоду мог боравка у Ловасу, обављали смо полицијски посао, односно посао који је био везан за одржавање јавног реда и мира, могло би се рећи ако се може рећи у таквим околностима, без обзира што су биле, овај специфичне, наиме, ми смо овај формирали полицијску патролу, полицијске патроле, у току дана смо вршили патролу по селу, а у првом периоду, обзиром да је војна команда и где је била нормално зона ратних дејстава, односно борбених дејстава, како се то већ звало, ноћу је био полицијски час, гако да ми у првом периоду чак ноћу нисмо ни обављали тај део посла, већ смо били у том одељењу милиције, где смо уједно и спавали, ту смо значи. Што се тиче саме функционалности објекта, он је био, то је била породична кућа неког мештанина који је живео негде у иностранству и у тој кући смо ми на неки начин оформили то одељење милиције. У приземљу је била дежурна служба, затим била је једна просторија где су спавали полицајци, а на спрату су биле две канцеларије, једна је била канцеларија, овај, командира, а друга канцеларија је била предвиђена за оперативце, односно у овом случају, ту сам ја боравио и колега Душан Радованац и господин Девчић Милан повремено.

Ми смо у том периоду, затекли смо већ један, да кажем, део посла, у смислу, обављани су разговори са мештанима, чији су рођаци или чланови породице били припадници Збора народне гарде, симпатизери ХДЗ или нешто слично и ми смо добили задатак да са њима обављамо разговор у наредном периоду, тако да смо их позивали на разговор грађане, у складу, нормално са законским овластима, обављали информативне разговоре на околности, првенствено на околности, значи, њиховог знања о формирању Збора народне гарде у месту, ко су ти чланови, који су били њихови задаци и тако даље и било које друге корисне информације, које су се односиле на непријатељско деловање. У складу са тим, сачињавали смо извештаје, службене забелешке, достављали на руке командиру и даље је пут био овај према Станици милиције Илок, те је било, овај, коме смо ми били непосредно потчињени. За време мог боравка у одељењу милиције према мештанима хрватске националности који суо позивани на разговор, нису се примењивале никакве мере присиле, изнуђивања, малтретирања, злостављања, нити знам да је тако нешто чињено.

Што се тиче догађаја који су претходили тим догађајима, нисам присуствовао, нормално, не знам шта се десило, углавном нити смо се ми бавили апсолутно тиме.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Што се тиче наших активности, ми смо повремено у складу са законом, вршили извештајни преглед неких објеката који су били у месту, за које се сумњало или је постојала основана сумња да се негде крију минско-експлозивна средства, оружје и слично и онда су полицајци у складу, нормално, са законским регулативама, одлазили на преглед и тако даље и овај, у том периоду мог боравка су и пронађени неки предмети. У одељењу милиције није постојао простор, значи или за задржавање особа, привођење и тако даље, нити се било ко у том периоду задржавао по било ком основу.

За време мог боравка, није се вршио прогон становништва, није се, овај, значи присилно у току разговора поједини мештани су изразили жељу који су имали децу која су евентуално отпутовала, супружник или нешто слично, они су на извештајни начин изражавали жељу да напусте на извештајни начин простор, тај простор и да отпутују за Републику Хрватску.

Шта је овде битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све, да кренемо са питањима?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Вукадиновићу, ја сам Бранкица Мајкић, адвокат, бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих кратко само, овај, Вама поставила неколико питања, с обзиром да сте доста детаљно описали Ваш боравак, који, ако сам разумела, је био три недеље у Ловасу, све укупно?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, како је дошло до тога да уопште прво дођете до Илока? Радите сте у Градском СУП-у Београд до 02. новембра. Јесте ли, да кажем, прекинули радни однос у том МУП или сте наставили да будете њихов радник, њихов службеник даље, па сте само упућени на овај простор?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Сви припадници Станице милиције у Илоку, нас мислим да је било 46, сви смо били примљени у радни однос у Министарство унутрашњих послова Републике Србије и као такви, упућени на тај простор. Имали смо службене легитимације МУП Србије, примали смо лични доходак МУП Србије, дневнице за тај период. Руководиоци су, нормално, били старешине у МУП, господин Душан Кнежевић је био наш командир, уједно је био, мислим да је упућен из СУП овај Сремске Митровице и он је у то време био непосредни старшина. Возила која смо користили, такође су била возила Министарства унутрашњих послова Републике Србије.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, споменули сте да је Ловас био, одељење станице милиције у Ловасу, да је било, уствари, одељење илочно.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, одељење милиције у саставу Станице милиције Илок.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато, од када је та структура, да је Ловас у саставу полиције Илок?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па, тај мој долазак у Ловас, ја сам затекао на изванредан начин, већ формирано одељење милиције, значи, ту је био командир Душан Милошевић, Радованац Душан, тако да претпостављам да је то можда неких десетак дана пре мог доласка било оформљено.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А Милошевић Душан кога спомињете да је био командир станице када сте Ви дошли, да ли можете да нам кажете, да ли Вам је познато, где је тај човек данас?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Располажем информацијама да је тренутно у Аустралији.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи није у земљи, а ово друго лице које сте споменули, Радованац Душан, је ли он?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, Радованац Душан је био радник СУП Сомбор, органа унутарњих послова Апатин и он се вратио у Апатин. Мислим да је нажалост преминуо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, када сте стигли у Станицу милиције, споменули сте једног Душана, другог Милана Девчића, на којим сте пословима њега затекли када сте дошли?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Господин Милан Девчић је био оперативац, значи у том моменту када смо ми дошли, успостављено је руководство. Он је обављао мање послове, у смислу, овај, припреме и тако даље, али у суштини све разговоре које смо водили, значи водили смо са грађанима хрватске националности, искључиво Радованац Душан и ја. Значи, господин Милан Девчић се није укључивао у разговор са Хрватима. Он је, између осталог, у том периоду када је оформљено одељење, значи било нас је негде двадесетак полицајаца, морам да напоменем, значи негде четрнаестак је било припадника, овај, активног састава, професионалног састава, остало су у међувремену ангажовани од мештана, овај. На изванредан начин и према Милану је било, тако, некакав став, сумњичав, с обзиром да је он на изванредан начин био из мешаног брака и тако даље. Чак је имао инцидент са једним од полицајаца, мислим да се звао Благојевић и да је после тога и тај Благојевић, а и Милан на неки период су отпутовали негде, када је био тај инцидент.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете мало ближе, када је био тај инцидент, када Ви знате да је Милан?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па у том периоду док сам ја боравио, знам да је он отпутовао и да га није било неколико дана сигурно, три, четири, пет дана, знам да није боравио.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам значи Ђорђе Ивковић име нешто?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте то лице можда тамо упознали?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, упознао сам господина Ивковића. Ми смо га на изванредан начин и затекли тамо и он је повремено долазио, али више је обављао функције. Наиме, он је био предатни полицајац СУП Вуковар, од нашег доласка, он је на неки начин обављао извесне полицијске активности, прикупљао извесна сазнања и затекли смо, овај, извесна писмена која је он сачињавао.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Осим станице полиције, одељења у Ловасу, да ли је било још, да кажем, формација неких, униформисаних, војних или каквих других оружаних у селу?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, био је, била је значи активна војна јединица новосадског корпуса, мислим да је била из Бечеја у то време док сам ја боравио. Они су били у непосредној близини одељења милиције, прекопута, то је била њихова команда. С времена на време је неко од њихових старешина долазио на разговор код нашег командира, значи цело време мог боравка постојала је војна команда. Ми смо, практично, и када смо почели обављати ноћне патроле, добијали од њих средста за распознавање ноћу, односно одзив и лозинку, тако да смо ми уз њихово знање кретали се по месту и они су и држали извесне пунктове на уласцима у место, значи из правца села, оближњих села Мохова, Опатовца, боже не Опатовца, Мохова, да, Опатовца.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када говорите о полицијском часу, сада сам Вас разумела да Ви тек нешто касније сте кренули да патролирате. Ко је контролисао поштовање полицијског часа, ко је био за то задужен у селу?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Војне патроле, значи припадници активног, вероватно и резервног састава војске су имали патроле ноћу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми само.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, поставили сте ми питање, који су још припадници. Били су припадници, колико сам упућен, територијалне одбране и јединице «Душан Силни», која је била већ ту присутна.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И кажите ми, након боравка Вашег у Ловасу, где сте наставили да радите након протекла три недеље?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Наставио сам да радим у Станици милиције Илок, ту сам обављао послове ове оперативног радника. После сам постављен за помоћника, па заменика командира Полицијске станице. На том радном месту сам остао до реинтеграције Подунавља и након регинтеграције сам као припадник полиције, прешао у уставно-правни поредак, односно прешао сам у састав МУП

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Републике Хрватске и остао сам као припадник Министарства унутрашњих послова Републике Хрватске наредне четири године, 2001. године сам на властити захтев напустио. Последње радно место на којем сам радио је било помоћник заповедника полицијске постаје.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, за то време док сте били ту, да кажем период непосредно после ових страдања једног броја становника хрватске националности у селу Ловас, јесте ли чули нешто о Милану Девчићу, да кажем, негативно, да се нечовечно или на неки криминалан начин понашао према било ком од мештана или својих сународника, у периоду који је претходио Вашем доласку?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, за време мог боравка, нисам чуо да се он на било који начин понашао нељудски, непрофесионално, наносећи било какву повреду, угрожавајући живот и тело било којег припадника хрватске националности. Чак се на известна начин и пребацивало се, нормално, од екстремиста, да је он штитио мештане хрватске националности и тако даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, ја за сада немам питања више

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени, имају ли питања? Не, тужилац изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми знате ли, та војска што сте причали малопре, одакле је та војска?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: У време мог боравка, мислим да је била војна јединица из Бечеја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, да ли је у то време постојала и територијална одбрана у самом месту?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, да, постојала је територијална одбрана, ја сам таквим информацијама располагао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли знали ко ту командује у тој територијалној одбрани, да ли се тога сећате?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Мислим да је господин Радојчић Милан, ако се не варам, колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли сте затекли, да ли познајете оптуженог Деветака Љубана, да ли је он тада био тамо?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Господина Љубана Деветака сам неколико пута срео, нисам лично никада са њим причао, он је био у то време директор пољопривредне задруге, углавном, организовао нам је, то знам, овај, храњење у кухињи која је припадала пољопривредној задрузи, тако да у то време мог боравка ми смо и одлазили тамо и повремено га сусретали. На састанке који су вођени у Месној заједници, углавном је то одлазио командир, значи у одељењу милиције нису вођени никакви састанци којим сам ја присуствовао или у мом знању или да је евентуално господин Деветак тамо боравио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, када сте видели Љубана Деветака, да ли је био у цивилу или у униформи?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: У цивилу, није био наоружан, значи није носио видно оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате Жељка Крњајића?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Лично га не познајем, само сам чуо за господина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нисте га тада упознали?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли је било неких догађаја за то време док сте Ви били, да ли је било неких убистава у месту, да сте излазили?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не, није било убистава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте евентуално чули за неко убиство Звонка Мартиновића?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео, овај, све то што сте, списе службене које сте сачињавали, Ви сте послали у Илок, није ништа тамо остало?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, део, ми смо углавном извештаје, службене забелешке, писали у неколико примерака, тако да претпостављам да је нешто остало у архиви у одељењу милиције, али углавном све информације су прослеђиване у Станицу милиције Илок, непосредно командиру Душану Кнежевићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после Илока, да ли је та документација ишла у Србију или је тамо остала, пошто сте Ви остали тамо и касније?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па ја сам остао тамо, претпостављам да су информације одлазиле у МУП Србије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А документација?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Документација је остала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тачно од ког до ког датума сте били у Ловасу?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Мислим да је, да прецизирам, негде отприлике 15. новембар па негде можда 10. децембар, отприлике, нисам сигуран стварно, али три недеље отприлике, три недеље или који дан више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та станица милиције Илок, коме она припада?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у то време.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: У то време, још увек је припадала овај, ми смо непосредно били потчињени МУП Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП Републике Србије?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, тако сам ја створио своја убеђења, знате, ипак смо сви били радници МУП Србије.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је постојала нека милиција која је при САО Славонија, Барања, Западни Срем?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Још увек није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек није?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, то је формирање милиције која је припадала том подручју Славоније, Барање и Западног Срема, то је тек уследило накнадно, значи из списка која смо ми водили, значи, овај, још увек у заглављу нигде нисмо наводили да је то подручје Славоније, Барање, не могу се сетити, али мислим да је то тек тамо јануар, фебруар, или можда чак после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, у чијем ширем округу је била та станица милиције Ловас или тај Илок? Да ли су припадали САО Славонија, Барања, Западни Срем, њима или при МУП Србије, да ли знате ваљда, или сте само отишли тамо и не знате ни који је шири састав коме Ви припадате?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Госпођо судија, ми смо припадали Министарству унутрашњих послова Републике Србије, војна је била управа, значи знали смо које је то подручје територијално, али још увек се, колико се присећам, није успостављена било која институција која је носила призив Славоније, Барање и Западног Срема и ми нисмо никакве контакте у том периоду имали са СУП Вуковар који је, накнадно смо, нормално информисани да су тамо постојали извесни припадници и тако даље, али ми никакве информације, никакав проток информација није ишао према Вуковару, већ искључиво ка Илоку и из Илока за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде имали министра полиције САО Славоније, Барање и Западног Срема, чији исказ се разликује од Вашег, он је нешто друго причао, како је он неке командире тамо постављао.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па можда је постављао изван овог подручја, али на овом подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, баш на овом подручју.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па чисто сумњам да је он постављао у Илоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта је он изјавио, што се разликује од овог сада што Ви причате.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: У Илоку сигурно није ни у Ловасу у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Илоку, већ за Ловас.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Могуће да је изван овог подручја Ловаса и осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о Ловасу, то ме занима.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Говорите о господину Богуновићу, је ли тако?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он чак тврди да је неке тамо људе постављао за командира милиције и тако даље и то чак пре Вашег доласка.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Могуће, могуће, али ја говорим управо своје виђење те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, онда сте једног момента рекли, «претпостављам да је ова станица или одељење милиције у Ловасу успостављена десет дана пре мог доласка», одакле Ви то претпостављате?'

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам та претпоставка, да ли имате нека конкретна сазнања или само претпостављате на основу чега?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Па колико ме сећање служи, знате, ипак када смо дошли тамо, причали смо када су отприлике стигли, из тих неких сазнања. Мислим да су неких десетак дана пре нашег доласка, већ су они дошли, ушли ту у зграду, припремали некакав тамо канцеларијски материјал. Уствари, ми смо у том периоду нашег доласка, донели смо канцеларијски материјал из полицијске станице, станице милиције из Илока, писаће машине, обрасце и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо овде 150 сведока саслушали и то што Ви претпостављате, је било другачије, тврди се да су били неки командири, да је био овај и онај, 10.10. па надаље када је заузет Ловас, па већ дан, два, милиција, ради, функционише.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Могуће стварно, али једноставно тим подацима не располажем. Могуће, говорило се да је тај Ђорђе Ивковић био командир, али ја га нисам затекао на тој функцији, ја сам затекао овог господина Милошевића и он је мени био непосредни старшина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули ко је био командир у милицији у Ловасу пре него што сте Ви дошли, пре Душана Милошевића?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Углавном ја колико располажем информацијама, спомињали су господина Ивковић Ђорђа, ја за неког другог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Милан Девчић помиње да је он био командир милиције.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Могуће, али ја не располажем таквим информацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте затекли неку писмену документацију из октобра месеца да је вођена тамо у тој милицији?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не сећам се стварно, ми смо се углавном базирали, значи сва документација на коју смо се ми у том периоду базирали, то су били спискови Збора народне гарде, резервног састава полиције из места, припадника ХДЗ и ми смо на томе, да кажем, базирали свој рад, нас двојица, Радованацл Душан и ја у току тих разговора.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте једног момента да се нисте бавили истраживањима шта се дешавало у претходном периоду, везано и за страдање рецимо људи. Да ли сте Ви када сте дошли у Ловас, чули да су неки људи страдали тамо, да је било неких убистава, јесте то чули?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Чуо сам, да, чуо сам да су људи страдали, али такве задатке нисмо добили. Значи они задаци који су пред нас постављени, ми смо их извршавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваш командир Вам није давао задатке, та убиства су претпостављам и тада била неоткривена?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да, нисмо добили задатак такве природе,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то истражујете?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је нека јединица из Бечеја била у време када сте Ви били, када је била та милиција.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте на било који начин Ви били као милиција и полицијска та станица и одељење, подређени тој војној структури тамо, да су они издавали наредбе Вашем командиру и тако даље?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Мислим да су они имали састанке, али командир одељења милиције није био потчињен сигурно њима. Вероватно су имали заједничке састанке о безбедносној ситуацији у месту, о неким догађајима и тако даље, али кажем, никаква непосредна наређења од њих ми нисмо добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте још две структуре које сте затекли тада у селу – територијалну одбрану Ловаса и јединицу «Душан Силни»:

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми опишете, шта је са тим структурама?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Ја нисам са њима имао никакве апсолутне контакте, та моја сазнања су везана значи на информацијама, једноставно, да они ту бораве, није ми познато ни колики је бројчани састав био тих припадника, шта су они радили, где су боравили, каква је улога њихова уопште била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их виђали, Ловас је мало место, нема шансе да се не сусретнете ту када ви?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Полицајци који су одлазили на терен, они су се сусретали са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су Ваша сазнања, та јединица «Душан Силни», ко је ту командир, шта се ту дешава?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Није ми познато, коме су били потчињени, ко је био њихов старешина, то ми апсолутно није било

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

познато. Чуо сам да су ту, али нешто више од тога, стварно Вам не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду за који Ви причате да сте били, је ли господин Љубан Деветак било којим поводом долазио у ту зграду која је приватна кућа, а уз то станица милиције, да ли је он ту нешто боравио, долазио, спавао или такве неке ствари?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Он је можда, колико сам га ја уопште видео ту, можда једном, два пута највише долазио. Углавном, кажем, ми смо га сретали на одласку на ручак и вечеру, тамо је било организовано у њиховој кухињи која је припадала пољопривредној задрузи, а у полицијској станици, он је накратко, тај пут када сам га ја видео, кратко је долазио до командира, али углавном колико сам информисан, командир је одлазио на састанак, ако је некакав био у Месној заједници. Ко је организовао тај састанак и да ли и на ком нивоу, ја стварно не знам, али колико се сећам, значи одлазио је на састанке. Да ли је ту била војна команда, Месна заједница, територијална одбрана, припадници ових формација, могу претпоставити, али нисам присуствовао тако нечему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са територијалном одбраном, где су они тада били у Ловасу?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Такође не знам где су боравили, они су углавном вероватно, углавном, то су били мештани, неколико њих, ту је ваљда било српских породица и претпостављам да су они на неки начин још увек егзистирали. Каква је била њихова улога у неком периоду који је претходио, мислим, није ми познато, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у том периоду када сте Ви били, те три недеље, месец дана, колико већ, чули за неку масовну гробницу, да су тамо негде потрпани неки лешеви?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Што се тиче места где су покопани лешеви, није ми стварно познато. Причало се да су настрадали људи, овај, на загонетан начин, али ми стварно нисмо улазили у некаква истраживања, нити сам ја дошао до неких спознаја, нисам ни одлазио. Углавном, у пар наврата видео сам мештане, то су биле углавном жене које су биле у црнини и овај, јасно ми је било да је ту више особа настрадало, спомињала се нека цифра, двадесетак људи, али стварно не знам ништа о томе, ни где су били сахрањени, под каквим околностима, како су настрадали, апсолутно ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према досадашњим исказима сведока у овом баш периоду је један човек убијен, Звонко Мартиновић. Ви о томе ништа не знате?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не, значи ми стварно у том периоду нисмо обављали било какве увиђаје догађаја, убиства, бацања експлозивних направа или тако нешто, нити ми је познато да се десило.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте никада ни имали задатак да то нешто истражујете? Да ли је било неко убиство, па Ви нисте знали ни ишли тамо или како?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Значи, уопште нисмо добили информације, нити је мени познато да је било у том периоду убиство за тог господина кога спомињете, стварно ми није познато. Вероватно да је било у том периоду, ми би били обавештени и претпостављам уз војску која је све активности обављала, вероватно би неко од полицајаца био приустан или, пошто још увек није егзистирало ни тужилаштво, ни суд, то је тек накнадно успостављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, пуномоћници.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само једно питање. Да ли сте чули да је у том периоду, овај, одведен из куће Мато Сабљак?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нико није пријавио његов нестанак?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, пошто нисам била на почетку, ја сам разумела да је Душан Милошевић био командир када сте Ви дошли.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Командир одељења милиције, да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви као припадници полиције Србије, добили неки задатак да вршите неки увиђај, да истражите шта се догодило?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Не, у том периоду мог боравка, нисмо таква наређења и задатке добијали.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви дошли пре Душана Милошевића или после?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: После, после.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље, има ли питања неко од саопштужених? Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Вукадиновићу, као оперативац радили сте у Ловасу у неком времену тамо. Знам из војск, пошто сам једно време и био орган безбедности, да је војска у миру формирала своју мрежу сарадника да би је активирала у рату, па Вас питам, да ли сте можда у том оперативном раду свом, преузели неког од сарадника или да сте дознали овај да је неко у Ловасу био сарадник у оквиру органа безбедности, војних органа безбедности? И још једно само ако можете, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо прво ово питање.

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Није ми познато да неко од мештана је био сарадник службе, да ли је цивилне или војне у мирнодопским условима, нисмо ми такву особу, нисмо информисани да смо преузели такву особу, уопште ми није познато, али у сваком случају, слажем се

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. септембра 2011. године

да се у оперативном раду траже сарадничке и пријатељске оперативне везе у нормалним околностима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, немате сазнања да је постојала та мрежа тамо војна?

Сведок ГОРАН ВУКАДИНОВИЋ: Немам сазнања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Немате, добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више нико питања.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, господине Вукадиновићу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 15,43 часова и биће настављен дана:

26. септембра 2011. године,

са почетком у 9 часова и 30 минута, судница 2.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА